

Miljø- og fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
DK-1216 København K

Sorø 07.12.2015

Kære Miljø- og Fødevareminister Eva Kjer Hansen,

Det er med stor undren, at vi i foreningen Fair Dog, læser dit svar på en borger henvendelse af 17 November 2015, sagsnr. 2015-71 86 hvori ministeren bl.a. skriver.:

"Årsagen til, at spørgsmålet overhovedet blev drøftet var, at der havde været flere episoder hvor hunde, og i nogle tilfælde også børn, var blevet angrebet og bidt af såkaldte "kamphunde". " Citat slut.

Der findes ingen dokumentation for, at de hunde der var impliceret i de tragiske episoder tilbage i 2009/2010, var kamphunde. Der ses således ikke, at ejerne er sigtet efter hundelovens §6d, eller har modtaget straf for denne overtrædelse.

Hvis ministeren er i besiddelse af sagsakterne, hvori det fremgår, at hundene skulle være kamphunde, og at ejerne er sigtet efter hundelovens § 6d, vil foreningen meget gerne bede om en kopi, da det ikke har været muligt for foreningen, at finde disse informationer i akterne, eller anden dokumentation for den påstand.

Ydermere skriver ministeren "Det afgørende i forhold til indførelse af forbudsordningen var altså, at netop "kamphunderacer" havde givet anledning til episoder, som skabte frygt og utryghed, og at der derfor i 2010 var behov for tiltag til at afhjælpe dette." Citat slut.

Foreningen Fair Dog stiller sig igen undrende overfor denne udtalelse, da der ikke findes en definering af "kamphunderacer". De nu forbudte hunderacer har INTET, at gøre med "kamphunde". Der findes ikke en definition af "kamphunderacer", alene af den grund, at alle hunde uanset race, kan bruges og bliver misbrugt til kriminelle menneskers syge "fornøjelser", udelukkende for profit og status. Hvis ministeren er i besiddelse af en sådan definering, modtager vi ligeledes gerne en kopi.

At eje en "kamphund" er ulovlig jf. hundelovens §6d og har været det siden 2003. Det er også en overtrædelse af dyreværnsloven §1 og §2, da det også anses som dyremishandling.

Kamphunde er et begreb - ikke en race! For at en hund vil kunne blive betegnet som en kamphund, har den fra lille hvalp været igennem måneders træning, pinsler og mishandling. Hundekampe og kamphunde er dyremishandling, også i lovens forstand her i Danmark.

Det er derfor stærkt betænkeligt, at myndigheder eller myndigheds personer, mod bedre viden, kalder folks hunde for kamphunde og dermed indirekte eller direkte, beskylder hundeejerne for strafbare lovovertrædelser, samt stigmatiserer gode og ansvarlige ejere af fuldt LOVLIGE hunde tilhørende overgangsordningen.

Tidligere Justitsminister Lene Espersen, sagde det så ganske rigtigt i et samråd med retsudvalget i 2008.

"Jeg vil helt indledningsvis gerne sige et par ord om sprogbrugen omkring farlige hunde. Begrebet "kamphund" bruges jo ofte af pressen og i den offentlige debat, når en aggressiv hund med en række bestemte fysiske kendetegn har bidt et menneske eller et andet dyr. Andre gange anvendes udtrykket "muskelhund" og på det seneste også udtrykket "power-dog".

I hundeloven kalder vi imidlertid alle hunde med aggressive egenskaber for "farlige hunde", og det er der en god grund til. Alle aktører på hundeområdet – bl.a. dyrlæger og dyreværnsforeninger – er nemlig enige om, at de såkaldte kamphunde ikke tilhører én bestemt race, men at alle hunde i princippet kan blive aggressive.

Det er således ikke muligt veterinærfagligt at definere, hvad der forstås ved en kamphund eller en muskelhund. Det er heller ikke muligt på anden måde – f.eks. ved hjælp af hundens udseende – at definere bestemte racer som en kamphund eller muskelhund.

Nogle hunderacer har måske en tendens til at have en lidt "kortere lunte" end andre hunde, men når alt kommer til alt, så er det måden, en hund avles og opdrættes på, og måden den efterfølgende håndteres på af besidderen, der er afgørende for, om hunden bliver aggressiv og virker truende eller måske ender med at gå til angreb på andre dyr eller mennesker."

<http://www.ft.dk/samling/20072/almdel/reu/spm/416/svar/529533/533591/index.htm>

(hele ministrens svar skrivelse kan læses i Bilag 1, som for god ordens skyld vedlægges)

Derudover gør vi opmærksom på flg.:

1. De nu forbudte hunderacer, har ALDRIG stået for ret mange bid, hverken FØR 2010 eller EFTER 2010, hvilket hundeutvalget sagde, skrev og dokumenterede i hundeutvalgets betænkning 2010. De nu forbudte hunderacer inkl. blandinger stod for 39 bid på mennesker, ud af knap 6000 bid. 7 af racerne på listen har ikke et eneste bid på samvittigheden.

Facts vs Fiction -

http://www.fairdog.dk/elements/documents/articles/facts_vs_fiction.pdf

2. Forbuddet har ingen virkning haft på trygheden, den har derimod skabt en falsk tryghed, hvilket har resulteret i flere uheld og bid med hunde. Mange hundeejere, går nu rundt med en evig frygt og tør ikke lade deres hunde socialisere med andre hunde eller mennesker, hvilket medfører asociale hunde.

Flere bid trods hundeloven <http://www.dr.dk/nyheder/indland/flere-hundebid-trods-hundelov>

Raceforbud har ikke nedbragt antallet af hundeangreb.

<http://www.fairdog.dk/elements/documents/articles/raceforbud-har-ikke-nedsat-bidske-hundeangreb.pdf>

3. Evalueringen foretaget af KU understregede, at forbuddet ikke har virket og heller ikke kommer til at virke, mht. antallet af bid og angreb. Ku's evaluering understegede alene, at der var tale om symbolpolitik, da forbudslisten havde haft den effekt, at et mindre flertal følte sig trygge. Der er dog tale om en falsk tryghed, da flere er blevet alvorligt bidt igennem de sidste par år. Antallet af hundebid er ikke faldet og kommer heller aldrig til at falde, så længe vi ikke har en lov der har fokus på uansvarlige hundeejere. Man rykker kun problemerne til andre hunderacer, som det netop er set i mange andre lande, som har eller har haft forbud. Bl.a. Holland, Italien, Skotland mfl. som ophævede deres forbud igen.

Derudover var revisionen yderst mangelfuld, som flere andre organisationer også gjorde opmærksom på. Bl.a. Dyrenes Beskyttelse
<http://www.dyrenesbeskyttelse.dk/mangelfuld-revision-af-hundeloven#XjO3IUfAXjeAdzcm.97>

4. I de bidsager som der har været i medierne er racerne/blandingerne som er impliceret, aldrig valideret og medierne har flere gange givet fejlinformation, hvilket Foreningen Fair Dog og andre, har dokumenteret flere gange. Flere af de sager kan ses i denne skrivelse:
http://www.fairdog.dk/elements/documents/articles/kamphunden_kommer.pdf
5. I 2010 valgte man at ignorere fakta og alle fagfolk, også det faktum har flere gjort opmærksom på, og påpeget alle de fejl og ukorrekte informationer som der dengang blev givet til politikerne og af politikere -
HUNDEFORBUD LOVEN MOD MUSKELHUNDE bygger på hysteri
– ikke på viden <http://www.fairdog.dk/elements/documents/articles/loven-om-muskelhunde.pdf>

Hundeforbud manglede faglig begrundelse
<http://www.fairdog.dk/elements/documents/articles/article003.pdf>

6. Ingen frygt, hverken begrundet eller ubegrundet, kan retfærdiggøre, at uskyldige hunde, som aldrig har gjort nogen fortræd, rives væk fra deres trygge omgivelser og familier, opbevares i en kold boks i flere måneder og nogle gange år, for derefter at blive aflivet. Man kan heller ikke retfærdiggøre, at man har fjernet hundeejernes tryghed og retssikkerhed, samt tillid til vores retssystem. Love bør til hver en tid bygge på viden og fakta og ikke på fiktion og amnestuehistorier.
<http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-42109673:rekordmange-hunde-bliver-aflivet.html?forside>
7. Det bør være i alles interesse, at nedbringe antallet af uheld/bid med hunde, som ikke alene koster politiet mange ressourcer, men bid/uheld har også store økonomiske konsekvenser for samfundet. Lægebehandling, hospitals indlæggelser, sygemelding, erstatninger mv.

Ligesom med knivloven, har hundeloven ramt helt ved siden af og ramt en masse uskyldige hunde og ejere.

De uansvarlige hundeejere og avlere, er der stadig og de kaster sig bare over andre hunderacer og flytter problemerne. Antallet af bid, er ikke nedbragt, heller ikke de alvorlige af dem.

I 1936 var det Schæferen man frygtede og ville have forbudt, senere dobermann, Boxer, og Rottweilere og til sidst, endte det med forbud mod 13 specifikke hunderacer.

Der er dog intet fagligt belæg for at give en hele racer skylden, for menneskelige fejl og uvidenhed. Selvom man udrydder hele racer, så vil der altid være andre racer som folk frygter. Hvor lang en forbudsliste skal der laves? og hvor mange racer vil man udrydde?

Med venlig hilsen

Charlotte Andersson
Formand, juridisk rådgiver, samt adfærdsterapeut,
og medlem af PDTE
Foreningen Fair Dog
telefon 60194312
mail kontakt@fairdog.dk

Kopi af denne skrivelse er sendt til dyrevelfærdsordførerne, samt Miljø- og Fødevareudvalget.

Miljø- og Fødevareministeren

København, den 17 NOV. 2015
Sagsnr.: 2015-7186

Kære Bettina Hansen

Tak for din fornyede henvendelse af 17. oktober 2015 om hundelovens forbudsordning, hvor du fastholder, at der i 2010 ikke var grundlag for at indføre ordningen, og at forbuddet mod at holde 13 specifikke hunderacer bør ophæves.

Som jeg oplyste i mit svar til dig af 6. oktober 2015, var der flere hensyn, der skulle vejes op mod hinanden, da det i sin tid blev diskuteret, om der skulle indføres en forbudsordning. Årsagen til, at spørgsmålet overhovedet blev drøftet var, at der havde været flere episoder hvor hunde, og i nogle tilfælde også børn, var blevet angrebet og bidt af såkaldte "kamphunde".

Justitsministeriet fandt i 2010, at det var nødvendigt at gribe ind for at reducere den frygt, der var opstået i befolkningen, for at færdes i det offentlige rum. Derfor var det nødvendigt at hindre, at flere hunde af de omhandlede racer blev erhvervet, så antallet over tid ville blive nedbragt.

For at tage hensyn til de borgere, der allerede var i besiddelse af de pågældende racer, blev der indført en overgangsordning for hunde, der er erhvervet før 17. marts 2010. Disse må fortsat holdes, men det er et krav, at de på offentlig vej og lignende skal gå med mundkurv og føres i en snor på højst 2 meter.

Det afgørende i forhold til indførelse af forbudsordningen var altså, at netop "kamphunderacer" havde givet anledning til episoder, som skabte frygt og utryghed, og at der derfor i 2010 var behov for tiltag til at afhjælpe dette.

Evalueringen fra Københavns Universitet i 2013 indikerede, at forbudsordningen havde haft en positiv effekt på borgernes oplevelse af sikkerhed og tryghed. På baggrund af evalueringen var det samlet set Fødevareministeriets opfattelse, at der ikke var grundlag for at ophæve forbudsordningen i forbindelse med lovændringen i 2014.

Med venlig hilsen

Eva Kjær Hansen